

Radziecka polityka zagraniczna

W poczuciu odpowiedzialności za losy ludzi i świata

MOSKWA PAP. W sobotę odbyła się w Moskwie konferencja prasowa dla dziennikarzy radzieckich i zagranicznych, na której wystąpił członek Biura Politycznego KC KPZR, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, minister spraw zagranicznych ZSRR, Andriej Gromyko. Konferencja była na żywo transmitowana przez telewizję i relacjonowana przez wszystkie człowe agencje. A. Gromyko oficjalnie ustosunkował się na niej do ostatnich amerykańskich propozycji w dziedzinie rokowań rozbrojeniowych.

DZIENNIKARZ PAP pisał: Jeśli stanowisko Stanów Zjednoczonych pozostawać będzie takie, jak je przedstawił Ronald Reagan, prezentując swe „rozwiązanie przejściowe”, to nie ma szans na porozumienie w Genewie. Jeśli dojdzie do rozlokowania w Europie pierwszych amerykańskich „Pershingów II” i „Tomahawków”, to powstanie sytuacja, którą Związek Radziecki będzie musiał rozpatrzyć z całą uwagą i z uwzględnieniem wszelkich okoliczności oraz podjąć odpowiedzialną decyzję. ZSRR nie dopuści do zachwiania równowagi, ale uważa, że podjęcie z

jego strony w odpowiedzi na pojawienie się u jego drzwi nowych amerykańskich rakiet odpowiednich kontroponieć będzie gorszym, wymuszonym na nim scenariuszem.

(Dokończenie na str. 3)

Kancierz RFN zaproszony do USA i ZSRR

BONN PAP. Jak poinformował wczoraj rzecznik rządu RFN, kancierz Helmut Kohl otrzymał oficjalne zaproszenia do złożenia wizyt w Stanach Zjednoczonych i w Związku Radzieckim. Daty tych wizyt nie zostały jeszcze ustalone. Agencja France Presse, powołując się na koła dobrze poinformowane w Bonn twierdzi, że do wizyty Kohla w Waszyngtonie dojdzie w najbliższej przyszłości. Do Moskwy Kohl miałby się udać w drugiej połowie roku.

Czy beatyfikacja Jana XXIII?

RZYM PAP. Jak podał w niedzielę londyński „Sunday Times” jeszcze przed Wielkanocą 1984 roku ma nastąpić beatyfikacja papieża Jana XXIII. Rzymski korespondent brytyjskiego tygodnika powołał się na informację ojca pralata Antonio Caroliego, który otrzymał misję zgromadzenia dossier o tym wielkim papieżu II Soboru Watykańskiego.

Ukradli 405 kg złota

NOWY JORK PAP. W Wielką Sobotę dokonano kradzieży do burtowni jubilerskiej „Goldheart International Ltd” w Nowym Jorku. Łupem włamywaczy padło 405 kilogramów złotych lancuchów.

Szwedzka przygoda pana B.

19. MARCA br. mieszkaniec Szczecina, zawodowy kierowca pan B. wkroczył na pokład cumującego w Swinoujściu promu PZB „Wawel”. Otrzymał paszport, gdyż został zaproszony do Malmö przez mieszkającą tam siostrę. Otrzymał też szwedzką wizę wjazdową. O godzinie 24 prom odemlował od kę i po 8 godzinach wpłynął do Szwecji. Z Ustąd do Malmö nasz B. dojechał samochodem swojego szwagra, który na niego oczekiwał na promowej przystani.

22 marca br. siostra pana B. poprosiła brata, aby jej samochodem pojechał do pewnej miejscowości, do ogrodnika po kwiaty. O godz. 7.30 pan B. zaczął ładować do samochodu zakupione przez siostrę kwiaty. Krótko potem, w obecności ogrodnika, zjawili się dwa samochody, z których wysiadło 5 mężczyzn. Okazało się, iż są to policjanci w cywilu. Zaczęli legitymować wszystkich znajdujące się tam osoby. Już po chwili pan B. jechał policyjnym samochodem. Został zawieziony

do siedziby policji w Lund. Rozpoczęło się przesłuchanie, prowadzone za pośrednictwem kobiety — tłumacza. Przesłuchujący policjant stwierdził, iż posiada informacje, że B. już od dwóch tygodni pracuje na terenie Szwecji bez wymaganego zezwolenia. Na nic się zdały tłumaczenia, że zatrzymany przebywa na terytorium Szwecji dopiero 2 dni. Przesłuchujący tak formułował pytania, aby B. przyznał się do

(Dokończenie na str. 2)

Kurier Szczeciński

Nr 66 (11694)

Rok założenia 1945

Nakład: 100 000 egz.

Cena 5 zł

Nad założeniami programu antyinflacyjnego

Równoważyć budżet

WARSZAWA PAP. Jedną z przyczyn inflacji jest deficyt budżetowy. W planie na lata 1983—85 utrzymano znaczącą skalę wydatków budżetowych związanych z szeroko rozumianą funkcją opiekuńczą państwa. Jaka jest szansa, że wydatki te nie utrudnią realizacji programu antyinflacyjnego? Z tym pytaniem dziennikarz PAP zwrócił się do ministra finansów — Stanisława Nieckarza.

— JESTEŚMY krajem socjalistycznym i z naszych zasad ustrojowych wynika zakres funkcji opiekuńczej państwa. Przewidujemy, że w roku 1985 koszty utrzymania sfery społecznej (ochrona zdrowia, kultura, oświata) osiągną poziom 680 mld zł. Będą więc wyższe od ubiegłorocznych o 235 mld zł. Jest to znaczące zwiększenie. Nie zaspokoi jednak wszystkich potrzeb. Wystarcza ono tylko na pokrycie kosztów funkcjonowania nowo uruchamianych obiektów: szpitali, sanatoriów, placówek oświatowych i kulturalnych itp.

Istotnym obciążeniem dla budżetu są również dotacje do cen niektórych artykułów, zwła

szcza żywności, a także do środków produkcji dla rolnictwa. Wydatki budżetu na ten cel osiągną w roku 1985 ok. 660 mld zł i będą wyższe od obecnych o ok. 100 mld zł.

W ostatnim roku pozycja finansowa przedsiębiorstw istotnie się wzmocniła. Sposób, w jaki ten proces następował nie może jednak zadowalać. W dużej mierze bowiem rentowność przedsiębiorstw jest konsekwencją podwyżek cen. Zdajemy sobie sprawę, że gdyby dziś zastosować bardzo wyraźny drenaż dochodów zakładów pracy to mogłoby to osłabić funkcję motywacyjną zysku i utrudnić samofinansowanie przedsiębiorstw. Chcemy tak ustawić instrumenty finansowe, aby sprzyjały równowadze całej gospodarki i umacniały współzależność między wielkością produkcji, jej efektywnością, a dochodami zakładów pracy i ich pracowników.

Budżet partycypować będzie w roku 1985 w zyskach przedsiębiorstw w ok. 65 proc., a więc w stopniu minimalnie wyższym niż obecnie (ok. 62 proc.). Nie oznacza to bynajmniej, że przedsiębiorstwa będą uboższe. Jak wynika z naszych szacunków, środki pozostające do ich dyspozycji wzrosną z 650 mld zł w 1982 r. do 860 mld zł w 1983 roku. Instrumenty finansowe muszą działać w taki

sposób, aby ów wzrost dochodów następował w sposób ekonomicznie uzasadniony; był wynikiem wyższej produkcji, niższych kosztów, lepszej jakości.

Przy takim poziomie wydatków socjalnych i określonych zasadach finansowych nie da się w ciągu jednego roku zlikwidować w całości deficytu budżetowego. Wyniesie on w roku 1983 jeszcze ok. 115 mld zł, zaś w 1984 — 90 mld zł. Równoważenie budżetu państwa przewidujemy w 1985 r. Zdajemy sobie sprawę, że deficyt budżetowy to nic innego jak inflacja. Nie budżet jednak stanowi jej główne źródło. Powstaje ona przede wszystkim w przedsiębiorstwach, szczególnie w tych, w których przy braku obniżki kosztów następuje wzrost wydatków wynagrodzeń.

WIOSENNA moda z kieszyniowskiego domu mody. Dominują w niej elementy przebogatego folkloru moldawskiego.

CAF—TASS

Wielkanoc w Szczecinie

Tradycyjnie i spokojnie minęły święta

PO kilku dniach gorących zakupów, domowych porządków i kulinarnych zabiegów, większość z nas niedzielę i poniedziałek — święta wielkanocne — mogła spokojnie spędzić w gronie najbliższych.

A były to dni rzeczywiście wyjątkowe. Oto co powiedzieli wczorajszego popołudnia naszemu reporterowi przedstawiciele służb czuwających nad prawidłowym funkcjonowaniem i bezpieczeństwem miasta:

Kwiecień plecień...

WARSZAWA PAP. Sprawdziło się stare porzekadło „kwiecień plecień, bo przepłata — trochę zimno, trochę lato”. Po dwóch dość pogodnych i ciepłych dniach świątecznych dziś w nocy spadł w Warszawie mokry śnieg. Można spodziewać się dalszych opadów śniegu i deszczu także w innych regionach Polski.

— Święta? Nie odczuliśmy ich wcale — stwierdza Jan Sa bala, dyspozytor Pogotowia Ratunkowego. — Ok, 200 wyjazdów karetek na dobę to liczba charakterystyczna dla przeciętnego, powszedniego dnia. Nie było zwiększonej ilości sygnałów o dolegliwościach wynikających z przeziębia, czy przejedzenia, nie było też poważniejszych wypadków drogowych.

— W izbie wytrzeźwień nie ma tłoku — oznajmiła nam pracownica tego „pensjonatu”. W niedzielę mieliśmy 15 klientów, dziś zaś — od godz. 8 do godz. 16 — tylko trzech...

— W ciągu minionej doby odnotowaliśmy 62 interwencje pogotowia MO — z czego 38 wyjazdów to wezwania do awantur domowych. To niewie-

(Dokończenie na str. 8)

DZIS
W NUMERZE:

W kolejce do okierka

Budowanie mostu

Na Małej Scenie — „Zabicie ciotki“

Egz. obow. Reg. 22/83

W poczuciu odpowiedzialności

(Dokończenie ze str. 1)

Te zasadnicze stwierdzenia wicepremiera i szefa radzieckiej dyplomacji, Andrieja Gromyki na konferencji prasowej w Moskwie są spokojną, ale i nie bez troski wyrażoną odpowiedzią na propozycje Ronalda Reagana, aby USA i ZSRR zawarły w toku genewskich rokowań w sprawie ograniczenia nuklearnych zbrojeń średniego zasięgu jakieś „porozumienie

Reakcja Waszyngtonu

po konferencji prasowej
Andrieja Gromyki

POWOLUJĄC SIĘ na relacje prasy amerykańskiej, komentator agencji TASS stwierdził wczoraj, że administracja Reagana zareagowała na deklarację wicepremiera ZSRR, Andrieja Gromyki na jego sobotniej konferencji prasowej tak szybko, iż sprawia to wrażenie, że w ogóle nie zapoznana się z przytoczonymi przez szefa radzieckiej dyplomacji powodami odrzucenia Reaganowskiego „rozwiązania pośredniego”. Rzecznik Departamentu Stanu wyraził już 2 bm. „rozczarowanie” radzieckim stanowiskiem, stwierdził, że propozycja prezydenta nadal „pozostaje w mocy” i wyraził oczekiwanie, że ZSRR udzieli na nią „konstrukttywnej odpowiedzi” po wznowieniu rokowań genewskich. „Odpowiedzi takiej udzielił już Andriej Gromyko” — stwierdza TASS.

Marsze wielkanocne

Przeciw zbrojeniom

Z UDZIAŁEM wieluset tysięcy ludzi odbywały się w wielu krajach Europy zachodniej, w USA i w Kanadzie tradycyjne marsze wielkanocne, zakończone w poniedziałek wieczorem pod hasłami po wstrzymaniu wyścigu zbrojeń jądrowych między Wschodem i Zachodem, a zwłaszcza — rezygnacji z rozmieszczenia w Europie zachodniej nowych amerykańskich nuklearnych broni średniego zasięgu. Obiegane były amerykańskie bazy w Europie i miejsca, w których łączą się przygotowania do dyslokacji poczynając od końca br. amerykańskich „Pershingów II” i pocisków „Tomahawk”. Demonstracje przebiegły bez większych incydentów.

W sprawie mini

WIEDEN PAP. Ekspert od przestępstw kryminalnych twierdzi, że mini-społeczność zwiększa ryzyko przestępstw seksualnych. W niektórych sytuacjach mini-społeczność stanowi dodatkowy bodziec i może spowodować meczyn, którzy pierwotnie nie mieli nawet złych zamiarów.

Z takim poglądem wystąpił psycholog specjalista od przestępstw kryminalnych prof. dr. Walter Hauptmann z Salzburga oraz ekspert policji z dyrekcji policji w Linzu — Franz Aufreiter, na konferencji prasowej w Wiedniu. Hauptmann powiedział, że wszystkie zalezy od tego, jak się zachowa potencjalna ofiara. Jeżeli ktoś nosi na własne mini-społeczności nie powinien zachowywać się prokwoacyjnie.

Ekspert policji, Aufreiter, zwrócił uwagę na lekkomyślność młodych dziewcząt. Często bez żadnego towarzysztwa chodzą od dyskoteki do dyskoteki, a nawet wsiadają do samochodów obcych mężczyzn. Zapewniają do rodziców, że by przestępcy swoje dzieci przed takim postępowaniem.

przejsiowe”. Podobnie jak wcześniejsze Reaganowskie „rozwiązanie zerowe”, również i ta propozycja nie uwzględnia istnienia po zachodniej stronie potencjałów jądrowych średniego zasięgu w postaci amerykańskich samolotów — nosicieli broni nuklearnej w bazach w Europie oraz na lotniskowcach, patrolujących wody w pobliżu naszego kontynentu, a także — 162 rakiet francuskich i brytyjskich (które w wyniku planów „modernizacyjnych” pod koniec lat osiemdziesiątych będą w stanie przeniesić do celów 1 200 głowic).

Jak stwierdził wicepremier Gromyko, szanse porozumienia w Genewie stały się teraz nawet jeszcze mniejsze niż poprzednio, gdyż USA domagają się obecnie od ZSRR nie tylko demontażu jego arsenału rakiet średniego zasięgu w Europie, lecz także w Azji, podczas gdy niekiedy pozostałby arsenał amerykański średniego zasięgu środków jądrowych w rejonie Pacyfiku i Oceanu Indyjskiego, którymi razić można cele nawet na północy Syberii.

To co zwróciło uwagę w przebiegu całej, przeszło dwugodzinnej konferencji prasowej szefa radzieckiej dyplomacji, to spokój i ogromna rzeczowość argumentacji. Zostały one zachowane nawet wówczas, kiedy A. Gromyca zadawano pytania dotyczące oceny retorycznych ataków przeciwko ZSRR ze strony szefa amerykańskiej administracji. Stwierdzenie A. Gromyki, że obraźliwe słowa nie zwiększają możliwości amerykańskiej polityki zagranicznej znalazły potwierdzenie już w dwa dni później, kiedy Ronald Reagan przemawiał z Santa Barbara przez radio, obrażając kolejny raz inwektywami tak Związek Radziecki, jak i jego sojuszników. Tego rodzaju ton nie znajduje zrozumienia nawet wśród najbliższych przyjaciół Reagana, którzy — jak to uczynił niedawno w artykule dla „Die Zeit” Helmut Schmidt — wyrażają powątpiewanie w jego zdolności przywódce w okresie, gdy świat przeżywa tak poważny kryzys polityczny i gospodarczy.

Polityka radzieckiego mocarstwa, jaka zaprezentował na swej konferencji prasowej A. Gromyko, ostro kontrastuje z polityką Waszyngtonu. Kiedy

z Moskwy ponawia się apel o zawarcie między NATO i Układem Warszawskim porozumienia o wyrzeczeniu się użycia jako strona pierwsza broni atomowych i konwencjonalnych, z USA nie tylko nie pada w odpowiedzi na radzieckie jednostronne wyrzeczenie się użycia broni jądrowej analogiczna obietnica, ale zapowiada się przeniesienie działań wojennych w kosmos. Są to postawy różniące się od siebie jak dzień od nocy, jak ogień i woda. Jedna wyraża odpowiedzialność za los ludzkości, a druga — powiedzmy otwarcie — zwykłe awanturnictwo.

„Challenger” z czteroosobową załogą

Drugi amerykański wahadłowiec — w kosmosie

NOWY JORK PAP. Drugi wahadłowiec kosmiczny — „Challenger” wystartował wczoraj o godz. 13.30 GMT z przylądka Canaveral na Florydzie i w 21 minut później został wprowadzony na orbitę kołową na wysokości 298 km nad ziemią. Start nastąpił zgodnie z harmonogramem z ostatnich dni, aczkolwiek z 10-tygodniowym opóźnieniem w stosunku

do założeń — początkowo lot był planowany na 20 stycznia br.

Na pokładzie znajduje się 4-osobowa załoga: 50-letni dowódca Paul Weitz, 45-letni pilot, płk Karol Bobko oraz dwóch naukowców — 47-letni lekarz Story Musgrave i 49-letni inżynier Donald Peterson.

Lot „Challengera”, który zabrał w kosmos 18 ton ładunku ma trwać 5 dni i 19 minut. Do najważniejszych zadań załogi będzie należeć przewidziane na dziś umieszczenie na orbicie satelity telekomunikacyjnego o wadze 2,2 tony — najcięższego i najbardziej złożonego z dotychczas istniejących. Na czwartek 7 kwietnia przewidziany jest 4-godzinny „spacer kosmiczny” obu naukowców — będzie to pierwszy tego rodzaju eksperyment amerykański od prawie 10 lat.

Głównym celem lotu jest jednak wszechstronne wypróbowanie nowej jednostki amerykańskiej floty kosmicznej, która za dwa lata ma liczyć łącznie 4 pojazdy realizujące — jak podaje Agencja Associated Press — zadania handlowe, wojskowe i naukowe.

Można połączyć się z Houston...

NOWY JORK PAP. Amerykański konserwator American Telephone and Telegraph poinformował, że wszyscy chętni w Stanach Zjednoczonych i za granicą będą mogli połączyć się telefonicznie z odosobnionym kosmicznym w Houston i przysłuchiwać się rozmowom prowadzonym przez personel naziemnego ośrodka kontroli lotów z załogą wahadłowca „Challenger”. Abonentci zagraniczni będą mogli się połączyć wybierając w numer 1-800-444-4444, a następnie numer kierunkowy, a następnie numer 444-4444. Połączenie udostępni wszystkim zainteresowanym czynne będzie przez cały okres 5-dniowego lotu.

Inne spojrzenie na upadek Cesarstwa Rzymskiego

Starożytnym zaskodzą... ołów

NOWY JORK PAP. Kanadyjski naukowiec, prof. Jerome Niragu w wyniku przeprowadzonych przez siebie badań doszedł do wniosku, że cesarze rzymscy nie tylko za dużo jedli i pili, lecz w posiłkach i napojach wchłaniali silne dawki związków ołowiu, stając się tym samym ofiarami ciężkiej choroby — ołowicy. Właśnie zatrucie ołowiem miało być jednym z decydujących czynników w upadku starożytnego Rzymu. Teoria ta, wysuwana już swego czasu przez historyków, poparta została nowymi dowodami. Naukowiec doszedł do konkluzji, że 2/3 cesarzy mogło pość ofiarami ołowicy. Ustalił on m. in., że w okresie między 30 r. m. p.n.e. a 220 r. m. n.e. podlegała — chorobą często wywołaną nadmierną ilością związków ołowiu w organizmie — była bardzo rozpowszechniona wśród wyższych warstw starożytnego Rzymu. Badając upodobania kulinarne cesarzy i antycznych prominentów Niragu m. in. ustalił, że wchłaniali oni 6-krotnie więcej ołowiu

w posiłkach i napojach, niż dopuszczają to dzisiejsze normy bezpieczeństwa.

Wstąpił panując wykazywały się szczególną predykcją do spożycia zatrutych ołowiem posiłków. W diecie Rzymian soko wino zawierało połowę ołowiu. Rzymianie lubili bowiem przypływać wino syropem granowym, długiego gotowania w naczyniach z ołowiu, zatem wyjątkowo toksycznych. Zazwyczaj używano takiego syropu mogło w zupełności spowodować chroniczne zatrucie ołowiem.

Hipoteza kanadyjskiego naukowca nie jest czymś nowym, lecz jako pierwszy pokusił się on o zebranie wszystkich dowodów na jej poparcie. Cały nagromadzony materiał zamierza on opublikować w książce.

Zatrucie ołowiem prowadzi do zahamowania rozwoju umysłowego i rozmaitych zmian w osobowości człowieka. W przypadku starożytnych Rzymian naruszyło

też zdolność do reprodukcji wśród arystokracji. Stanowiło to miało największy problem, ponieważ nawet w przypadku doczekań się przez Rzymian dzieci, przychodziły one na świat zdegenerowane. Wszystko co wpływa na zdolność reprodukcji nieuchronnie prowadzi do upadku systemu — konkluduje naukowiec, który zauważa, że nauka dołądzi nie tylko przyczynowo ołowicy i podagra, awu pła stą różny arystokracji.

Niragu doliczył się 20 cesarzy, znanych jako żarliwi amatorzy posiłków zatrutych ołowiem, bądź też znanych ze zmiennej uspołobienia i nieskoordynowanego zachowania, mogącego być własnie następstwem ołowicy. Według wszelkiego prawdopodobieństwa jedną z ofiar zatrucia ołowiem był cesarz Klaudiusz, który miał trudności z wymową, niezdarny chód, drgawki, napady śmiechu w nieodpowiednim momencie lub niczym nie uzasadnionego gniewu i który często nad sobą się rozczulał.

Tradycyjne orędzie papieża

RYM PAP. Mimo złej pogody około 250 tysięcy osób zebrało się w niedzielę na placu Świętego Piotra w Watykanie aby wysłuchać uroczystej mszy celebrowanej z okazji świąt wielkanocnych przez papieża Jana Pawła II. Papież wygłosił także tradycyjne orędzie „Do miast i świata”, w którym modlił się za ofiary terroru i przemocy na świecie. Na zakończenie Jan Paweł II przekazał zebranym świąteczne życzenia w 44 językach, m. in. w łoskim, hebrajskim i polskim.

W latach 1971—81

46 statków zaginięło bez śladu

SZTOKHOLM PAP. Zarząd transportu oceanicznego Szwecji opublikował dokument, w którym informuje, że w latach 1971—81 na całym świecie bez śladu zaginęło 46 statków. W wyniku tych tajemniczych wyników zaginęło około 100 osób, 17 zaginionych jednostek przewoziło rudę i złom.

Autorzy tego opracowania zwracają uwagę na fakt, że do większości tych katastrof doszło w „nadmorskich zagadkach ekologicznych”, a jedna z załóg nie zdążyła nadąść dramatycznego sygnału o pomoc.

Calvi nie popełnił samobójstwa

LONDYN PAP. Brytyjski sąd najwyższy, który rozpatrywał sprawę tajemniczej śmierci prezesa Banco Ambrosiano, Roberto Calvi, wystąpił z wnioskiem o unieważnienie pierwotnego orzeczenia o samobójstwie włoskiego bankiera i zalecił wszczęcie ponownego śledztwa w tej sprawie. Jak pisał w wieloletniej, Robert Calvi zniknął z Włoch po ujawnieniu upadłości największego w tym kraju prywatnego banku, którego był prezesem, a w czerwcu ubiegłego roku znalazł się jego zwłoki, wiszące na przelocie jednego z mostów londyńskich. Śledztwo, który przeprowadził wówczas dochodzenie, uznał, że włoski bankier zginął śmiercią samobójczą.

Szanghaj będzie mieć metro?

PRZERWANE w czasie rewolucji kulturalnej prace wstępne przy budowie metra w Szanghaju zostaną wkrótce ponownie podjęte — po przezwyciężeniu problemów natury technicznej.

Jednym miastem w Chinach, posiadającym kolej podziemną, jest Pekin.

„Kurier“ rozmawia z delegatami Szczecina na Krajowy Kongres PRON

MIEJSKI Komitet Odrodzenia Narodowego w Szczecinie zakończył wybory delegatów na Krajowy Kongres PRON. Wśród piętnastu osób, które reprezentować będą ruch patriotycznego odrodzenia w naszym mieście na kongresie, znaleźli się: Andrzej Karaś — młody działacz desygnowany przez OKON nr 2 i Marian Szabo — sędzia Sadu Wojewódzkiego, przewodniczący Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego MOKON. „Kurier“ rozmawiał z nimi na temat Deklaracji PRON i zasad statutowych ruchu oraz o innych problemach. Oto relacja z tej rozmowy.

„KURIER“: — Może na wstępie wyjaśnimy, czy OKON-y są ogniwami Tymczasowej Rady Wojewódzkiej PRON i czy rada spełnia w stosunku do OKON-ów rolę instancji kierowniczej?

A. KARAS: — Nie stanowi żadnej instytucji z aparatem administracyjnym, podziałem na problematykę, zakresy działania itd. Stanowimy ruch społeczny. W żadnym przypadku TRW PRON nie jest ośrodkiem nadzerradnym w stosunku do OKON. Nie chcemy, żeby tak było. Wyjaśnię, że w Szczecinie nasz ruch zrodził się nie 5 lipca, kiedy to powołano Krajową Radę PRON, lecz wkrótce po 13 grudnia 1981, kiedy to powstały pierwsze OKON. Nie chodzi o żadne animozje, ale o trzymanie się faktów. Są one istotne dlatego, że w odwołaniu mieszkańców Szczecina ruch patriotycznego odrodzenia łączy się w wielu przypadkach z pozytywnym załatwieniem różnych problemów z którymi borykali się w osiedlach, zakładach pracy w całym mieście.

„KURIER“: — Jak przyjęliście panowie Deklarację PRON i zasady statutowe ruchu, opublikowane przed Krajowym Kongresem PRON?

M. SZABO: — Przyjmuję je krytycznie, co wcale nie oznacza, że odrzucam. Dlaczego krytycznie? Deklaracja omawia sprawy wielkie, co jest poniekąd zrozumiałe. Nie możemy jednak zapominać, że te wielkie sprawy składają się z małych. W związku z tym, ruch

odrodzenia narodowego musi przede wszystkim koncentrować uwagę właśnie na tych drobnych, z pozoru sprawach. Społeczna funkcja kontrolna ruchu w odniesieniu do „administracji to istotna część płaszczyzny porozumienia i budulec mostu porozumienia. Już w chwili powstania Miejskiego OKON w Szczecinie o kazalo się, że najbardziej istotne dla obywateli naszego grodu są sprawy drobne, które w latach siedemdziesiątych, skutkiem katastrofalnego ograniczenia suwerenności obywateli

trzeba wychodzić z konkretnymi, podejmować sprawy, które ludzi nurtują, są dla nich docukulne. Nie chcę, by w ruchu PRON zatracili się problemy autentyczne. Bój się, czy deklaracja nie stworzy takiej sytuacji, że porozumienie zacznie dotyczyć struktur ruchu, a nie społeczeństwa.

„KURIER“: — Czy nie jest to obawa na wyrost?

M. SZABO: — Nie, ponieważ na błędach z przeszłości należy się uczyć, trzeba wyciągać z

wczą, ukazywały bohaterów mogących stanowić wzór postawy człowieczej, obywatelskiej...

„KURIER“: — Obaj panowie krytycznie traktujecie Deklarację PRON, ale chyba stanowicie na dopiero kanwę dyskusji nad programem ruchu? Program ten wyłoni Kongres Krajowy...

A. KARAS: — Oczywiście, tak to przyjmujemy. I nie odrzucamy deklaracji, ale uważamy, iż trzeba ją wzbogacić. Myślę, że kongres da odpowiedź

wodniczący MOKON, Witold Kmiecik, w niedawnym wywiadzie dla naszej gazety...

M. SZABO: — Owszem, uważamy, iż nazwa adekwatna dla zadań ruchu byłoby określenie jego patriotycznego charakteru, służby. Stąd wniosek z polskiego Szczecina, by przyjąć nazwę: „Patriotyczny Ruch Służby Ojczyźnie“. Wystąpimy z taką sugestią na Krajowym Kongresie PRON. W dotychczasowym działaniu sporo uwagi poświęciliśmy likwidowaniu rozmaitych zjawisk patologicz-

BUDOWANIE MOSTU

telskiej, nie były załatwiane. Na przykład: w jaki sposób rząd i inne władze państwowe mają decydować o życiu mieszkańców osiedla? Już samo zestawienie tych pojęć jest paradoksalne. O kształcie życia w osiedlach muszą decydować mieszkańcy. Mogą i powinni decydować! Wszyscy zdajemy sobie sprawę z zagrożenia przestępczością. Każdy przyznaje rację, że coś trzeba z tym zrobić. I właśnie po ujawnieniu się inicjatywy w OKON-ach, doszło do tego, że ludzie, widząc pieniąże ze złodziejstwa, chuligaństwa, pijactwa, nie zaczęli wołać: „Gdzie jest milicja?“, ale zaczęli sami tworzyć ogniska samobrony przed tymi ujemnymi zjawiskami: dyżury na przydomowych parkingach samochodowych, pilnowanie jeden drugiego, by zamknąć na klucz drzwi wiodące do bliźnich budynków, wreszcie współdziałanie z MO. Tak — współdziałanie. Tu wspomnę, że pierwsza instytucja w Szczecinie, która natychmiast podjęła ofertę współdziałania z OKON, dostrzegła nasz ruch w sensie szansy na zwalczanie przestępczości i jej zasobienie — była Komenda Miejska Milicji Obywatelskiej. W odpowiedzi na nasz list zawiadamiający o powstaniu Miejskiego OKON, komendant MO Szczecina odpowiedział, że oczekuje wyznaczenia terminu spotkania i że dostosuje się do niego. Dlaczego przypominam ten fakt? Z tego powodu, że świadcy on wymownie jak bardzo potrzeba przybliżenia ognia aparatu władzy do społeczeństwa. Przecież ta władza i to społeczeństwo stanowią całość socjalistycznego państwa. I cele społeczeństwa są takie same, gdy chodzi o likwidację zjawisk ujemnych eodzących w nas wszystkich.

A. KARAS: — Ja także krytycznie patrzę na Deklarację Programową PRON. Technie ona „wszystkoizmem“. Jak wielu młodych, którzy zelosili się do naszego ruchu nie chce, by uwiązł on na mieliźnie administracyjnych, funkcjonalnych struktur. Do społeczeństwa

nich wnioski. Nasze zastrzeżenia wynikają z tego, że zwracanie uwagi na całą otoczkę strukturalną może zdominować wielu tych, którzy postanowili działać w ruchu. Czy odrzucamy to wszystko, co robił Front Jedności Narodu? Nie, chcemy stamtąd przenieść tylko to, co było wartościowe i cenne. Na przykład inicjatywę społeczne, ale autentyczne, nie nacagiene dla potrzeb detej statystyki.

A. KARAS: — Dziś jest tak, że wiele decyzji władz obywateli przyjmuje „na nie“. Bez najmniejszego zastanowienia. Głębszy namysł wywołuje jednak refleksję. Często słyszymy wołania o większe kary dla spekulantów, złodziei, bandytów. Mówi się: „Na szafot z takim! Nie cackać się, nie czerzeć, pakować za kratki“. Można dyskutować o skuteczności kar za przestępstwa, ale nie wolno zapominać, że prawo musi znać swoje prawo. Po drugie — przestępcy nie rodzą się na kamieniu. Trzeba zapobiegać zlu społecznemu, a tego nie robi ani władza, ani żadna milicja, czy aparat sądownictwa. To musi czynić społeczeństwo.

M. SZABO: — Do mieszkańców Szczecina docieramy poprzez konkrety. OKON-y zostały zaakceptowane w sferze działania społecznego. Przywiązujemy wielką wagę do współdziałania z młodzieżą. Współpracujemy ze szkołami, tworzymy świetlice w osiedlach. OKON nr 9 urządził niedawno przegląd filmów dla młodzieży. Repertuar dobrano w ten sposób, by młodzi widzowie nie nudzili się, a jednocześnie, by filmy spełniały rolę wychowa-

na pytanie o formułę systematycznej rotacji kadr kierowniczych w aparacie państwowym. Tam potrzeba ludzi młodych, jeśli naprawdę chcemy czynnego włączenia młodzieży do życia społecznego. Nie neguję niczego doświadczenia życiowego, fachowości, ale uważam, iż gospodarcie i politycznie niezbędny jest „dopływ świeżej krwi“. Pewny jestem, że wydzie to na dobre. Przez rok w okresie powojennym, do którego tak chętnie dziś wracamy, mieliśmy w Polsce bardzo młodych kierowników nawy państwowej. Chyba sam premier Rządu Tymczasowego miał niewiele ponad trzydzieści lat. Jest ustawa sejmowa o młodzieży, jest Komitet do Spraw Młodzieży przy Radzie Ministrów. Działania tego aktu prawnego i tego ognia rządowego-społecznego trzeba wypełniać treścią. Kto ma to uczynić? — Sami młodzi. Nie ma innej drogi, jeśli chcemy lepszego życia dla młodego pokolenia...

„KURIER“: — Mówi się o propozycji zmiany nazwy ruchu. Wspominał o tym prze-

nach. Pora przejść do profilaktyki, jak np. kształtowania wyższej kultury prawnej społeczeństwa. Mamy już wiele nowych ustaw normujących nasze życie społeczne. Ze znajomością prawa ciągle kłensko. Znajdujemy też czas na refleksję nad przeszłością. Znajdźcie ona zapewne oddźwięk również na kongresie. Zastanawiamy się jak mogło dojść do tak powszechnego ogłupienia społeczeństwa w latach siedemdziesiątych. Pozwoliłoby poznać się obywatelskiej suwerenności, która musi przejawiać się w inicjatywie, w działaniu dla ogołu. Trzeba to odubugować, stworzyć na nowych zasadach to, co zostało rozbitte ale w końcu nie zaprzeczające, bo zdrowy odruch społeczeństwa pozwoli mu dźwignąć się z letargu. Po to budujemy mosty porozumienia, by odwrócić zdrowe reakcje społeczne. Na kongres pojedziemy z przekonaniem, że nasza praca w OKON i w całym ruchu PRON nie pójdzie na marne.

„KURIER“: — Dziękujemy za rozmowę.
Notował: Wojciech JURCZAK

Poczta na cenzurowanym

W kolejce do okienka

CZESTO i nie bez powodu narzekamy na jakość pracy Poczty Polskiej. Skarżymy się na „ciężkie“ kolejki do okienek, na niegrzeczną i niefachową obsługę, na długi czas biegu korespondencji, na to, że paczki trwalejsza te z zagranicy, czasami docierają do nas z uszczuploną zawartością. Urzędy pocztowe, których ciągle zalewają w duzych aglomeracjach — jest zbyt mało, pracują w trudnych warunkach lokalowych, a świadcząc przez nie usługi tylko w niewielkim stopniu są zmechanizowane, co także odbija się na ich jakości i terminowości pracy.

POCZTOWCY zarabiają dziś niewiele. Przeciętna płaca w urzędach PT wyniosła w 1982 r. ok. 7 tys. zł. Pogłębiła się też rozpiętość między średnią płacą w łączności a przeciętną placą krajową: w końcu 1982 roku pracownicy poczty na ogół zarabiali o 2,5 tys. zł mniej niż osoby zatrudnione w innych zakładach. Cd i stycznia 1983 r. pracują oni również w tzw. wolne soboty, s uzyskany za te dniówki zarobek nie jest uwzględniany przy ustalaniu wymiaru renty czy emerytury. Dlaczego?

Pocztowcy nie negują konieczności pracy w wolne soboty, ale uważają, że przyjęcie rozwiązania placowe i organizacyjne dyskryminujących ich w stosunku do innych grup zawodowych.

Niskie płace, praca na zmiany i w soboty (a niekiedy w niedzielę lub w nocy) oraz odpowiedzialność materialna, to główne przyczyny fluktuacji w tym zawodzie. **R**ADYKAŁNA podwyżka plac nie jest dziś możliwa, ale przewiduje się, że jeszcze w tym roku uposażenia pocztowców wzrosną średnio o 1 tys. zł. Resort łączności zamierza też w 1983 r. zatrudnić dodatkowo pracowników doręczycieli, telefonistów, telegrafistów i w służbie okienkowej 4 tys. osób.

Jednak samo zwiększenie zatrudnienia plac o czynu dysktowali posłowie z przedstawicielami resortu na posiedzeniu sejmowej Komisji Komunikacji i Łączności — nie poprawi jakości usług pocztowych. Niezbędna jest także poprawa organizacji w urzędach i podwyższenie jej efektywności. Przedstawiona ostatnio przez NIK kon-

trola wykazała, że poczty zatrudniają wiele osób o niewystarczającej kwalifikacji. Ponadto „wśród pocztowców znaczny procent stanowią ludzie niezaangażowani w swą pracę, źle wykonujący usługi. Inspektorzy NIK uważają, że dyrektorzy UPT są często zbyt liberalni wobec uchybień swoich pracowników.“

Jest to więc odcień w dużej mierze zbieżna z odczuciem klientów, tracących czas i nerwy w kolejce do pocztowego okienka.

Bogusława FRYDRYCHOWICZ

Rezerwat w Słońsku

4 200 HEKTARÓW okresowo zalewanych łak w naturalnym ujściu Warty do Odry obejmują rezerwat „Słońsk“, utworzony w 1977 r. Płytką woda pokrywa tam łaki, starorzecza i kanały oraz dolny bieg rzeki Podstomni przez 8-9 miesięcy w roku. Okolice Słońska (woj. gorzowski) z nie skażonym przez człowieka krajobrazem pod względem znaczenia dla ptaków błotno-wodnych — gęsi, kaczek porównuje się z deltami Wólgi czy Dunaju — mają one tutaj bowiem znakomite warunki rozwoju. Równocześnie człowiek ma możliwość badania ich życia.

Z tą myślą utworzono na terenie rezerwatu stację badawczą Polskiego Związku Łowieckiego. Zwycajnie panujące w u-nikalnym w naszym kraju i Europie rezerwacie, są obecnie tematem pracy naukowej kierownika tej placówki, mgr inż. Przemysława Majewskiego. Niebawem ma się ukazać jego książka o ptakach.

NA Wyrzeżu Zachodnim trwają śledziewe żniwa. Ryb tych jest rzeczywiście ogromna ilość. W ostatnich dniach rybacy z bazy Spółdzielni Pracy Rybołówstwa i Przetwórstwa Rybnego „Certa“ na Międzyzdrojach dostarczają spore ilości śledzi. Łowią oni na dwunastu łodziach w przybrzeżnym pasie Bałtyku. Większość złowionych ryb soli się lub mrozi i w takiej formie w najbliższym czasie trafią one na rynek.
(CAF — J. Undro)

Dla rolnictwa

ROZWIJA SIĘ akcja „Przemysł dla rolnictwa“. 200 tys. maszyn samobieżnych i przyrządów rolniczych zaopatrzonych w tym roku w silowniki hydrauliczne fabryka „Agromet-Inofama“ w Mogilnie w woj. bydgoskim. Przyjmuje ona też całą krajową produkcję supłaczów do snopowiązałek, których odbiorcą będzie Fabryka Maszyn Złniwnych w Poznaniu. Miejmy nadzieję, że monopolistyczna pozycja nie skłoni „Inofamy“ do tolerowania braków.

Dla całego kraju

CHEMICZNA Spółdzielnia Inwalidów „Odrodzenie“ w Toruniu zaopatruje cały kraj w termokurczliwe folie służące do pakowania wyrobów szklanych i materiałów ogniotrwałych. Przemysłowi motorzyzacyemu dostarcza one węże PCW, zaś rolnictwu — płachty ochronne. Jednocześnie wytwarza się tam na rynek masowe ilości galanterii kaletniczej z tworzyw sztucznych, tornistry, piórnik i t.p.

Na Małej Scenie TW

„Zabicie ciotki” (przez bardzo młodego człowieka)

„TYM wszystkim, którzy stanęli przed martwą perspektywą swojej młodości...”

Ta dedykacja wyjaśnia wszystko. Nie wiem czy obecnie są, ale wiem, że byli tacy dwudziestolatkowie, których paraliżowały lęki, wypływające z przekonania, iż: „dwadzieścia jeden lat i wszystko skończono...”, oto już po życiu, nie się nie zdarzy, nie się nie odmieni, w perspektywie tylko szarzyzna raz na zawsze ustalonej egzystencji.

A co by było, gdyby tak... zabici ciotkę?

I Andrzej Bursa poszedł śladem takiej nieświadomej, protestującej, młodzieńczej wyobraźni.

Andrzej Bursa żył 25 lat. Andrzej Bursa pisał bardzo piękne, bardzo obrazoburcze wiersze. O Andrzeju Bursie mówiło się, że popchnął samobójstwo. W rzeczywistości — umarł na serce. Ten bardzo młody twórca pisał świetnym językiem i nie pisał o byle czym.

Groteska o zabiciu ciotki zawiera sygnały, które określają kompleksy, bagaż historyczno-cywilizacyjny-wojenny, protest przeciw rzeczywistości — młodzieży pokolenia Bursy (1932—1957). Te krótkie sformułowania: „starałem się zachować godnie”, „niczego nie żałuję”, „je romantyczne zwroty miłosne... Plus obraz rodziny mieszczańsko-inteligenckiej, spau-

peryzowanej po wojnie, usiłującej jednak utrzymać się na powierzchni.

Stłoczony balagan domu i rzeczywistość, obraz szybującej po nich wyobraźni bohatera zilustrowali: scenograf **Ryszard Korzanowski** i reżyser **Wiesław Górski**. Kredensik, łazienka, stół, łóżko i to, co pod łóżkiem, stojacek z kwiatami ciasno otaczają swą obecnością świat surrealistycznych postaci z otoczenia Jerzego.

Po pierwsze: Ciotka w wykonaniu **Danuty Chudzińskiej**. Zapobiegliwa, dobra, kochająca, energiczna. Wszystko to przedstawione w groteskowej deformacji, bez jednego słowa tekstu, bez cienia fałszu, potknięcia. Cała postać w ciągu kilku minut kapitalnej aktorskiej etudy.

Po drugie: Babka **Marty Grey**. Klasa sama dla siebie. Zachlanna, uboga, stara dama „z towarzystwa”, wyżyła jakichkolwiek emocji. Nie do opisanania jest jej kamienny spokój, z jakim istnieje, również przez kilka minut i również bez słowa.

Po trzecie: Świętokradka **Klemens Myszowski**. Świetny elegancki typ kościelnego złodziejzaka pod postacią wykwinętego starszego pana.

Elżbieta Okupska jako Ciotka Emilia — jakkolwiek epizod dostanie się jej w udziale

— staje się wyrazistym elementem sztuki.

Młodzieńka **Iwona Rulewicz** w roli Teresy jest świeża, głupka, inteligentna i egzaltowana na w doskonałe odtworzonych proporcjach.

Książd i Milicjan w wykonaniu **Henryka Gęsikowskiego**, chwilami trochę niedzicy, ale zabawny.

I na koniec **Mirosław Gawęda** jako Jerzy. Prawie cała sztuka jest jego monologiem. Bardzo trudno jest zagrać rolę z pogranicza jawy. Chwilami Gawęda jest trochę zbyt rozbawionym chłopczykiem, który jednak powinien mieć 21 lat, co w latach 50-tych znaczyło: być cokolwiek dorosłym.

„Zabicie ciotki” zrealizowane jest pomysłem, choć chwilami chyba zbyt dynamicznie, nerwowo. O ile pomyśl z układaniem się Babki i Ciotki na łóżku, czy przekształcenie go w prycę aresztanki — jest bardzo dobre, o tyle stałe lokowanie bohatera na tym meblu — nuży.

Druga tegoroczna premiera na Małej Scenie TW, o charakterze skrajnie odmiennym od „Pokojówek” — jest pozycją cenną. „Kupila” ją młodzież, bo młodzież, nawet nie umiejąc sformułować „dlaczego” — zrozumiała nadrealistyczny, a nie prawdziwy świat Andrzeja Bursy.

Jan FRYCZ

ELŻBIETA Okupska i Iwona Rulewicz — postacie z życia Jerzego — Mirosława Gawędy. Fot.: Jacek Fijałkowski

Odpowiadają na krytykę

NIE BĘDZIE WYBOJÓW

W ZWIĄZKU z artykułem zamieszczonym w „Kurierze Szczecińskim” w dn. 3. 03. 83 r. pt. „Ulica Kolumba — wyboje jak na autodromie”. Wydział Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska UM uprzejmie informuje: Ulica Krzysztofa Kolumba jest ujęta w harmonogramie przebudowy tras komunikacyjnych zgodnie z decyzją nr 1/KM82 wojewody szczecińskiego z dn. 1.09. 82 z terminem rozpoczęcia robót na przełomie 1983/84. Inwestorem zadania inwestycyjnego jest Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Komunikacji Miejskiej w Szczecinie z generalnym wykonawcą Komunalne Przedsiębiorstwo Robot Inżynierskich w Szczecinie.

Ze względu na kompleksowy charakter przebudowy ul. K. Kolumba połączonej z modernizacją jezdni oraz niezbędnym termin jej rozpoczęcia, dokonywanie większych napraw w chwili obecnej nie byłoby celowe z punktu widzenia racjonalnego gospodarowania środkami finansowymi i potencjałem przedsiębiorstw wykonawczych. Jednakże tak wydział polski. Przedsiębiorstwo Robot Inżynierskich Drog i Mostów dokonanie nie-

zbędnych napraw nawierzchni jezdni na najbardziej uszkodzonych i niebezpiecznych dla ruchu kołowego odcinkach

Kierownik wydziału
inż. Marian PALAC

UZNANO WINĘ TAKSÓWKARZA

WOJEWÓDZKIE Zrzeszenie Prywatnego Handlu i Usług w Szczecinie w odpowiedzi na notatkę prasową zamieszczoną w dn. 24.01. 83 pt. „Wygodny taksówkarz” uprzejmie informuje, że po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego przed komisją pojednawczą uznano winę kierowcy taksów. kl nr 961

Z ww. przeprowadzonego rozmów dyscyplinująca zobowiązując jednocześnie do przestrzegania obowiązujących przepisów i zasad etyki zawodowej. Ponadto właściciel taksówki wpłacił odpowiednią kwotę na fundusz społeczny.

Prezes
Józef PEPLIŃSKI

PORZĄDKUJEMY

W NAWIĄZANIU do przebiegającej na notatkę „Kurieru Szczecińskiego

go” w sprawie uporządkowania Parku Powstańców wyjaśniamy:

Rzeczywiście, wspomniany park mimo iż zbliża się wiosna nie przedstawia jeszcze zadowalającego wyglądu. Powodem tego za niedobania jest fakt, że z braku odpowiedniej liczby pracowników w pierwszej kolejności porządkujemy tereny zieleni położone bardziej centralnie, ale i również z tego względu, że na tym terenie występuje szczególnie duża dewastacja. Na przykład nieznani pracownicy połamali większość urządzeń zabawowych ławek, ośniedziły krzewy. Pomimo to zdajemy sobie sprawę, że również Park Powstańców musi być uporządkowany.

Dotychczas zdemontowano urządzenia zabawowe, które są narażone w warsztacie w najbliższym czasie będą remontowane malowane ławki parkowe, rozpoczęto też grabienie liści. Całość prac porządkowych wykonana będzie w okresie wiosny 1983 roku.

Z-ca dyrektora ds. eksploatacji PZM
mgr inż. STANISŁAW NIEZABITOWSKI

RAYMOND CHANDLER

Tłumaczył Piotr Kamiński

41

— Muszę się z nim zobaczyć — powiedziałem. Jeszcze raz przeczytała moją kartę. Uśmiechnęła się słownie.

— Wszyscy muszą — powiedziała. — Panie... hm... Marlowe. Niech pan spojrzysz na tych wszystkich miłych ludzi. Wszyscy siedzą tu od drugiego, kiedy biuro zostało otwarte.

— To ważna sprawa.

— Nie wątpię. Ale co w niej ważnego, jeżeli wolno za-

pytać?

— Chciałbym opędzić jedno świństwo.

Z kryształowego pudełka wyjęła papierosa i zapaliła go kryształową zapalniczką.

— Opędzić? To znaczy — za pieniądze? W Hollywood?

— Owszem.

— Jakie świństwo? Proszę się nie bać, mnie pan nie zgor-

zy. — To trochę nieprzystojne panno... panno... — wykręciłem głowę, żeby przeczytać tabliczkę na biurku.

— Helen Grady — powiedziała. — No, trochę eleganckiej nieprzystojności jeszcze nikomu nie zaszkodziło, nieprawdaż?

— Nie powiedziałbym, żeby to było eleganckie.

Ochyliła się ostrożnie i dmuchnęła mi dymem w twarz.

— Krótko mówiąc szanując. — Westchnęła. — I czemu nie spadasz stąd, facet? Zanim sięgnę tu paru solidnych gliniarzy?

Siadłem na brzegu jej biurka, złapałem w ręce garść dymu z jej papierosa i dmuchnąłem nim w jej włosy. Ochyliła się w furii.

— Spierdalaj, chamlu — powiedziała głosem, którym można by cyklinować podłogi.

— Ho, ho! Gdzież nam się podział ten salonowy akcent? Nie odwracając głowy powiedziała ostro:

— Panno Vane!

Wysoka, szczupła, elegancka dziewczyna z wyniosłymi brwiami podniosła głowę. Weszła właśnie przez wewnętrzne drzwi, zakamuflowane pod postacią matowego okna. Podeszła do nas. Panna Grady podała jej moją kartę.

— Spink.

Panna Vane przeszła z powrotem przez matowe okno z kartą w ręku.

— Siadaj i rozluźnij mięśnie wąziaku — poinformowała mnie panna Grady. — Możesz tu siedzieć tydzień.

Siadłem w krytym perkalu fotelu, którego oparcie kończyło się gdzieś pół metra nad moją głową. Poczułem się, jakbym utonął. Panna Grady posłała mi znowu uśmiech, ten, z naostrzoną klingą i znowu pochylała się nad telefonem.

Rozejrzałem się. Dziewczyna w kacie przestała płakać i ze spokojną obojętnością zaczęła poprawiać makijaż. Bardzo wysoki, dystyngowany pan uniósł z gracją rękę, by spojrzeć na swój elegancki zegarek, po czym lekko się podniósł. Włożył na głowę szaropierłowy filcowy kapelusz, z wdziękiem zsuwając go na lewą stronę, poprawił żółte gniemkowe rękawiczki, sięgnął po laskę ze srebrnym okuciem i wolno podszedł do rudej recepcjonistki.

— Czekalem na pana Ballou dwie godziny — powiedział lodowato, głosem dziewczynym, gladkim, który najwyraźniej stanowił rezultat długiego treningu. — Nie jestem przyzwyczajony do tego, by czekać dwie godziny na kogokolwiek.

— Przykro mi bardzo, panie Fortescue. Pan Ballou jest dziś zbyt zajęty, by z panem rozmawiać.

— Niestety nie mogę mu zostawić czekać — zauważył elegancki z pogardliwym znużeniem. — Byłaby to zapewne jedyna rzecz zdolna go zainteresować. Z braku czegoś podobnego jednak...

— Chwilczkę, kochanie. — Ruda podniosła słuchawkę i powiedziała:

— Tak?... A poza Goldwynem kto jeszcze tak twierdzi? Nie ma pani pod ręką kogoś, kto jeszcze nie zwiariował? No, to proszę spróbować innym razem. — Trzasnęła słuchawką. Wysoki dzentelmen nie poruszył się.

— W braku czegoś podobnego — ciągnął jakby wcale nie przerywał — chciałbym mu zostawić osobistą wiadomość.

— Proszę uprzejmie — powiedziała panna Grady — jakos postaram się mu ją przekazać.

— Proszę mi zatem powiedzieć, z czuлыми pozdrowieniami ode mnie, że jest cichym skunksem.

— Lepiej niech będzie śmierdziel, kochanie — powiedziała. — On nie zna obcych słówek.

— Niech będzie śmierdziel i jeszcze raz śmierdziel — powiedział Fortescue. — Z lekkim dodatkiem siarkowodoru i najtańszych burszawych perfum. — Poprawił kapelusz i przyjrzał się swemu profilowi w lustrze. — Zegnam panu, i niech diabli porwą Sheridaną Ballou, Inc.

Wysoki aktor wymaszerował elegancko, otwierając sobie taskę drzwi.

— Co mu jest? — spytałem.

Spojrzała na mnie z politowaniem:

— Billy'emu Fortescue? Nie mu nie jest. Nie może dostać roli, więc przychodzi tu codziennie i odulała za każdym razem ten sam numer. Wyobraża sobie, że może ktoś go w tym zobaczyć i się zakocha.

(jedn.)

Adam Kensy w reprezentacyjnej formie

Wisła pokonana 3:0

W CZWARTEJ, wiosennej kolejce spotkań o mistrzostwo I ligi piłkarze Pogoni zmierzali się w sobotę na stadionie przy ul. Twardowskiego z „Jednostką” krakowskiej Wisły. Mecz zakończył się zwycięstwem szczecinian 3:0 (3:0), a bramki dla gospodarzy zdobyli: Kensy w 9 i 33 min. oraz Biernat w 34 min. Sędziował W. Zelazko z Warszawy. Widzów: 17 tys.

POGON: Szezech — Stańczak, Kozłowski, Sokółowski, Urbanowicz — Kensy, Ostrowski, Biernat, Wloch — Woronko, Stelmasiak. WISŁA: Adamczyk — Targosz, Budka, Motyka, Jalocha — Nawrocki, Nawaka, Krupinski — Iwan, Kapka, Wrobel.

KRAKOWSKA Wisła przyjechała do Szczecina opromieniona na kompletnie zwycięstw, uzyskanych w trzech poprzednich ligowych spotkaniach. Pogoń natomiast przystępowała do gry mając jeszcze świeżo w pamięci pechową porażkę z ŁKS, w Łodzi. Mimo to krakowianie poważnie obawiali się konfrontacji ze szczecińską „Jednostką”. I słusznie. Okazało się bowiem iż w sobotnim meczu nie mieli oni nawet cienia szans na wywalenie w gródzie Gryfa korzystnego dla siebie rezultatu. Pogoń konsekwentnie bowiem kontrolowała przebieg wydarzeń na boisku. Skrupulatnie pilnując najlepszych gra-

czy Wisły szczecinianie pozabawili rywali siły uderzeniowej. W efekcie tego zamiast napastników, czy rozgrywających na bramkę naszej drużyny strzelali najczęściej... krakowscy obrońcy.

Niczym nie kwestionowana przewaga naszej drużyny, oczywiście nie była jednak aż tak miazdząca, jakby to mógł sugerować wynik. Wisła prowadziła bowiem grę otwartą, toteż w II połowie kiedy Pogoń miała już zdobyte 3 gole, chwilami obaj rywale — mówiąc po prostu — wzajemnie się punktowali.

NIEWARTKIWA zasługa podopiecznych trenera Eugeniusza Ksola było w przekroju całego spotkania umiejętnie wprowadzanie destrukcji w poczynania krakowian, którzy nie byli w stanie właściwie zorganizować swej gry. Fakt ten, a także wspomniane wcześniej skrupulatne pilnowanie najlepszych zawodników Wisły, sprawiły iż wszelkie próby zmiany taktyki rozmiarów porażki okazywały się bezowocne. Warto też

przy okazji wspomnieć iż w sobotnim spotkaniu Pogoń z wielką dokładnością wykonywała akcje ofensywne wieńcząc je bądź strzałami bądź też groźnymi spieczami pod bramką Adamczyka. Kiksów, nieporadność, czy też zagranie świadczyły o braku rozpoznania sytuacji na boisku było niewiele.

Jak padły bramki? 9 min. Wloch strzela z wolnego. Adamczyk wypuszcza piłkę. Dobiega do niej Kensy i po chwili, wznowienie gry ze środka pola. 33 min. Kensy, bezprzecnie najlepszy piłkarz na boisku, decyduje się na indywidualną akcję. Umiejętnie wymanewrowuje Kapkę i kapitalnym górnym strzałem z 20 metrów posyła piłkę do siatki.

34 min. Strzeła Stelmasiak. Adamczyk interweniuje podobnie jak w 9 min. Wykorzystuje to Biernat i podwyższa wynik na 3:0. Nie tylko gospodarze, lecz również i goście stawali niebezpiecznie sytuacji. Nasz bramkarz Szezech, interweniował jednak niezasadnie. W 42 min. po groźnym strzale Jalochy, wybił on piłkę poza boisko. W 69 min. wybił z bramki i atakuje prowadzącego piłkę Nawrockiego, ratując tym samym swoją drużynę od niemal pewnej utraty gola. Potem broni jeszcze min. strzały Targosza i Kapki.

W SUMIE Pogoń stoczyła dobry mecz — drugi na własnym boisku, zakończył zwycięstwem bez... straty bramki. Po sobotnim sukcesie portowcy awansowali na 3 miejsce w tabeli.

J. GRAZEWICZ

Młodzi piłkarze wyeliminowani z ME

MŁODZI polscy piłkarze nie zdołali wywalczyć awansu do finałów młodzieżowych mistrzostw Europy. W rozegranym w Radomiu rewanżowym meczu eliminacyjnym Polacy wygrali z ZSRR 2:1 (0:0), ale porażka 0:1 w pierwszym meczu i bramka strzelona przez zespół radziecki w Radomiu przesądziła o awansie reprezentacji ZSRR. Bramki w sobotnim spotkaniu zdobyli dla Polski Sławomir Najtkowski w 57 min. i Jarosław Jedynak w 73 min., a dla ZSRR Walery Szmarnow w 72 min. Żółte kartki otrzymali: Tomasz Cebula (Polska) oraz Walery Szmarnow i Gordjan Gogiczi (oba ZSRR). Sędziował Szwed Rolf Eriksson. Widzów ok. 6 tys.

Szermierka

J. Olech

wicemistrzem świata

JANUSZ OLECH został w Budapeszcie wicemistrzem świata juniorów w szabli. W finale Olech przegrał z Wlochom Marco Marinem 5:10.

TU TOTO!

DUŻY LOTEK

I LOSOWANIE:

8-25-31-33-40-46

dod. 29

II LOSOWANIE:

32-33-38-39-41-46

W CKM „Słowianin“

Szczecińska młodzież gościła krakowskich piłkarzy

Z INICJATYWY Zarządu Miejskiego ZSMP, już po raz drugi, nasza młodzież gościła 1 bm. w Centrum Kultury Młodzieży „Słowianin” piłkarzy I-ligowego zespołu. Tym razem na liczne pytania odpowiadał zawodnik i kierownik Wisły Kraków, Drużyna spod Wawelu reprezentowali: Zdzisław Kapka, Adam Nawalka, Wojciech Gorgon. II trener Stanisław Chemicz oraz kierownik zespołu Józef Krupa.

A oto niektóre pytania, na które odpowiadali goście młodzieży. — Jakże nasienie panują w szerepie przed meczem z Pogoń? — Stanisław CHEMICZ: W ostatnich latach z portowcami gra się nam coraz trudniej a tym bardziej w Szczecinie. Będziemy zadowoleni z wywieżenia chociażby jednego punktu. Na razie w uderzeniach, zobaczymy. — Czy na razie w pierwszych trzech meczach rundy wiosennej zanotowaliśmy same zwycięstwa? — Jaka wartość przedstawia obecnie zespół Pogoni? — Zdzisław KAPKA: Uważam, że piłkarze Pogoni powinni w tym sezonie odegrać bardzo poważną rolę. Jest to jeden z najbardziej wyrównanych zespołów w lidze. Posiada w swoich szeregach wielu dobrych zawodników jak np. J. Biernat, Zb. Stelmasiak, A. Kęsy, S. Sokółowski czy M. Zelazko. Dlatego nie dziwi się,

że Pogoń mierzy wysoko. Tylko taką drużyną może coś „zwołać”, gdyż praktycznie wszyscy grają na jednym i wysokim poziomie.

— Wynieśli pan Stelmasiak... — „Jest to dobry napastnik. Niestety nie wiem dlaczego, nie ma on uznania u selekcjonerów kadry. Moim zdaniem zasługuje sobie na grę w reprezentacji. W tym momencie przypomniał mi się M. Klelec. Niedługo krol strzelców ligi, który trafił tylko raz do reprezentacji.

— Panie kierowniku, którego z zawodników Pogoni chciałby pan mieć w Wisie? — Jarosław Biernat!

— Czy zamierza pan powrócić do reprezentacji? — Adam NAWALKA: Po raz pierwszy od trzech lat przepracowałem bardzo ostro zimę. Niebawem będzie powrócił do kadry. Kadry wyrównanej i silnej, do której jest ciężko dostać.

— Reprezentujecie panowie try formację. Ustalać ją każdy z was, zmontować reprezentację kraju. — W. GORGON: Młynarczyk, Dziuba, Janas, Majewski, Jalocha, A. Nawalka, Kupcewicz, Cioliek, Buncoł, Buda, Z. KAPKA, Smolarek i Iwan.

— Pominał pan Zb. Rońka? — J. Sokółowski nie widzi go w kadzie — stwierdził Z. KAPKA.

Skromny dorobek II-ligowców

Stoczniowcy nadal nieskuteczni

Cpolanie zażrykali Arkonię

SKROMNYM dorobkiem bo zdobyciem zaledwie 1 punktu zakończyła się dla szczecińskich II-ligowców „Jednostka” seria spotkań stoczniowskich. Tylko stoczniowcy wywalili u siebie zero punktów. W meczu z zespołem Karsznym, Nałęcz autorzy rezerwy zremisowali w dodatkowych dwóch spotkaniach z Turynem i Arkonią. W tym samym czasie zastopowani w 1000 u gdzie uleciał 91 tamtejszy Ociez. Tak więc opolanie zrewanżowali się arkoniom z 2:0. 1:4 domowa w rundzie jest niepełna.

STAL STOCZNIA — CELULOZA

0:0

STAL STOCZNIA: Kalsz — Mostowski, Makowski, Jakólewicz, Zygiewicz, Krawczyk, Benesz, Parada (od 45 min. Nikołajczyk) — Blaszczak, Hawryczew, Siwa. CELULOZA: Miłojajek — Kozłowski, Krawczyk, Zaczek, Obaluk, Babirecki, Kłosowski, Wiśniewski — Łoskowski (od 82 min. Wachol), Pieliach (od 45 min. Wawrzyniak).

Sędziował J. Czernek z Opola. Widzów 360.

DRUGA STAL, wciąż gra nieskutecznie. Przykładem tego było spotkanie z Celulozą. Goście przyjechali do Szczecina z zamiarem wywalenia remisu, co im się w pełni udało. Trzeba przyznać że pomogli im w tym gospodarze. Miło wybiegnięciu sobie kilku idealnych okazji, dozwolona gola w response Stali nie było zawodnika, który by postawił przystojnową kropkę nad i, chociaż nie wykorzystał nawet rzutu karnego po dokonanego przez siebie w 10 min. za rękę obrony gości na polu karnym.

Wydaje się, że jeśli stoczniowcy nadal będą tak nieskuteczni jak w wiosennej rundzie, to nie zdziwimy się jak już niedługo zaczną zagadanie im w oczy widno spadku. Sądymy, że postawa piłkarzy oddana zostanie wnikliwej analizie przez władze klubu. (tk)

Od poniedziałku

Widzew w Turynie

W PONIEDZIAŁEK po południu piłkarze Widzewa przybyli do Turynu, gdzie w środę (godz. 20.30) zmierzą się z Juventusem Turyn w pierwszym półfinałowym meczu o Klubowy Puchar Europy.

Trener Widzewa Władysław Zmuda zapytany, którą drużynę ceni wyżej — Liverpool, czy Juventus — powiedział, że trudno dokonać takiego porównania, bowiem obydwie prezentują diametralnie inny styl. Juventus to drużyna grająca konsekwentnie, momentami wręcz wyrafinowanie, o silniejszej z pewnością niż Liverpool obronie. Niemniej słynna defensywa Juve też popełnia błędy — powiedział Władysław Zmuda, podając jako przykład ostatni mecz ligowy z AC Torino, w którym Juventus w przeciągu 5 minut stracił 3 bramki.

Otwarcie sezonu kolarskiego

Ignaczak najszybszy

W SOBOTĘ w Stargardzie kolarze zainaugurowali tegoroczny sezon startowy. W wysiłku dla seniorów, rozegranym na dystansie 90 km, triumfował Czesław Ignaczak (POM Strzelec Krajeński), który wyprzedził m.in. P. Szymczyka (Czarnobiał Słubice) i M. Cybulskiego (Gryf Szczecin). Wśród juniorów, którzy rywalizowali na dystansie 64 km, najlepszy okazał się M. Szczepaniak (POM Strzelec Krajeński) przed M. Szczecińskim (Arkonia) i A. Soroczyskim (Gryf Szczecin). (tk)

Pomeczowe opinie

Kazimierz SOKOŁOWSKI. — Ostatnio zebrałmy sporo niechętnych opinii na grę naszej obrony, a szczególnie na nieudane pulapki osiadowe. Mniemam, że to już się nie powtórzy. Podczas zgrupowań kary olimpijskiej dowiedzieliśmy się, że przed każdym meczem z Pogoń przeciwnicy ćwiczyli, jak przekroczyć nasz blok defensywny podczas zawiastania pulapki. Teraz chyba nikt nas nie zaskoczy. Cieszymy się, że udało nam się skutecznie wyeliminować z gry Andrzeja Iwana.

Marek SZCZECHE. — Jak do tej pory mam czyste konto bramkowe na własnym stadionie. Chciałbym pojąć w ślady Famuly, który przez kilkanaście spotkań nie pozwolił strzelić sobie bramki. To nie oznacza, że zaliczył tylko ominięcia. Liczę na kolegów z obrony, którzy w ciężkich momentach powinni mieć nawet wyręczyć się, naprawiając tylko ominięcia. Liczę na kolegów z obrony, którzy w ciężkich momentach powinni mieć nawet wyręczyć się, naprawiając tylko ominięcia. Liczę na kolegów z obrony, którzy w ciężkich momentach powinni mieć nawet wyręczyć się, naprawiając tylko ominięcia. (tk)

Andrzej IWAN. — W meczu z Pogońia wszyscy zagraliśmy poniżej naszych możliwości. Na wynik meczu nie mieliśmy wpływu. „Kiks” bramkarza Adamczyka. Gdybyśmy górnym strzałem, to kto nie, jak by było. Mój ruchy dość zdecydowanie paraliżował Sokółowski, momentami odezłem to na swoich kościach. Zwycięstwo Pogoni zasłużyło. (tk)

W Sofii

Zwycięstwo polskich pływaków

W SOFII zakończył się międzynarodowy turniej pływaków. Wśród mężczyzn zwyciężyła Polska — 128 pkt., przed Bułgarią — 117 pkt. i RFN — 113 pkt. Natomiast w rywalizacji kobiet wygrała RFN — 118 pkt., przed Polską — 115 pkt. i Bułgarią — 98 pkt. Nasi reprezentanci wygrali w 11 konkurencjach, przy czym Katarzyna Perkowski trzykrotnie wpisywała się na listę zwycięzców. Z zawodników polskich zwycięstwa odnieśli:

- BOBET
- 200 m st. dow. — Katarzyna Perkowski — 2:09,33;
- 400 m st. dow. — Perkowski i Karolin Harke (RFN) — po 4:30,12;
- 800 m st. dow. — Perkowski — 9:12,30;
- 200 m st. mot. — Aneta Chmielek — 2:37,77;
- MPZCZYNI
- 200 m st. klas. — Robert Kominiak — 2:27,21;
- 100 m st. grzb. — Zbigniew Januszkiewicz — 1:00,09;
- 200 m st. zn. — Dariusz Wolny — 2:09,57;
- 200 m st. mot. — Bogusław Zychołowicz — 2:08,42;
- 400 m st. zn. — Wolny — 4:35,53;
- 200 m st. grzb. — Januszkiewicz — 2:06,64;
- 1500 m st. zn. — Jarosław Chrościelewski — 16:12,84.

